

PRIJEDLOG

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (države članice Europske unije) i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) pokreće se postupak za sklapanje Ugovora između Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (države članice Europske unije) i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Ugovor o pristupanju).

II.

Od stjecanja neovisnosti Republika Hrvatska odredila je članstvo u Europskoj uniji kao jedan od glavnih strateških ciljeva.

Odnosi između Republike Hrvatske i Europske unije počinju se razvijati međunarodnim priznanjem Republike Hrvatske kao neovisne i suverene države 15. siječnja 1992. godine. Nakon što je osigurala državnost i teritorijalnu cjelovitost, Republika Hrvatska se mogla u potpunosti posvetiti sveobuhvatnom procesu tranzicije i reformi cjelokupnog društva na njezinom povijesnom putu pristupanja Europskoj uniji kao području mira, stabilnosti i razvoja.

Prvi službeni korak u institucionalizaciji odnosa Republike Hrvatske s Europskom unijom dogodio se 29. listopada 2001. godine potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske, s jedne strane, i Europskih zajednica i njihovih država članica, s druge strane (Narodne novine-Međunarodni ugovori, broj 14/2001). Do njegovog stupanja na snagu 1. veljače 2005. godine, u primjeni je bio Privremeni sporazum o trgovinskim i s njima povezanim pitanjima između Republike Hrvatske, s jedne strane, i Europske zajednice, s druge strane (Narodne novine-Međunarodni ugovori, broj 15/2001), potpisan u Luxembourgu, 29. listopada 2001. godine. Time je započelo novo, dinamično razdoblje u dvostranim odnosima između Republike Hrvatske i Europske unije, koje je utrlo put prema podnošenju zahtjeva Republike Hrvatske za članstvo i budućem pristupanju Europskoj uniji, utemeljenom na njezinim individualnim postignućima.

Uz opći politički konsenzus svih parlamentarnih stranaka, iskazan Rezolucijom Hrvatskoga sabora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (Narodne novine, broj 153/2002) od 18. prosinca 2002. godine, te osnažen visokom potporom javnosti članstvu u Europskoj uniji, Republika Hrvatska podnijela je 21. veljače 2003. godine zahtjev za članstvo u Europskoj uniji, kao država koja poštuje načela slobode, demokracije, poštovanja ljudskih prava i temeljnih sloboda te vladavine prava, koja su zajednička svim državama članicama Europske unije.

Zahtjev je, prema postupku utvrđenom člankom 49. Ugovora o Europskoj uniji, podnesen Vijeću Europske unije, odnosno Helenskoj Republici kao državi članici Europske unije koja je u to vrijeme predsjedavala Vijećem Europske unije.

Vijeće Europske unije je 14. travnja 2003. godine zadužilo Europsku komisiju da izradi mišljenje (franc. *avis*) o hrvatskom zahtjevu. U skladu s uobičajenim postupkom donošenja takvog mišljenja, Europska komisija je 10. srpnja 2003. godine Republici Hrvatskoj uputila tzv. upitnik s 4 560 pitanja vezanih uz ispunjavanje političkih, gospodarskih, pravnih i administrativnih uvjeta za članstvo u Europskoj uniji. Odgovori na upitnik uručeni su Europskoj komisiji 9. listopada 2003. godine.

Europska komisija je 20. travnja 2004. godine donijela pozitivno mišljenje o zahtjevu Republike Hrvatske za članstvo u Europskoj uniji. U njemu je Europska komisija pozitivno ocijenila sposobnost Republike Hrvatske za daljnji napredak prema članstvu u Europskoj uniji s obzirom na njezine mogućnosti zadovoljavanja uvjeta za članstvo utvrđenih na sastanku Europskog vijeća u Kopenhagenu 1993. godine, te u Madridu 1995. godine, kao i uvjeta utvrđenih u okviru Procesu stabilizacije i pridruživanja, a posebice uvjeta iz zaključaka Vijeća Europske unije od 29. travnja 1997. godine koji uključuju suradnju s Međunarodnim kaznenim sudom za bivšu Jugoslaviju (ICTY) te regionalnu suradnju. Sukladno ovakvom mišljenju, Europska komisija preporučila je otvaranje pregovora s Republikom Hrvatskom o punopravnom članstvu.

Republika Hrvatska je 18. lipnja 2004. godine u Bruxellesu, na zasjedanju Europskog vijeća, dobila status kandidata za članstvo u Europskoj uniji.

Slijedom stjecanja statusa kandidata, Republika Hrvatska nakon donošenja Pretpristupne strategije od strane Europske komisije 6. listopada 2004. godine postala je korisnicom pretpristupnih programa Phare (za izgradnju institucija, gospodarsku i društvenu koheziju), ISPA (za okoliš i promet) i SAPARD (za ruralni razvoj), za razdoblje od 2005. do 2006. godine. U okviru Financijske perspektive Europske unije 2007.-2013., od 2007. godine Republici Hrvatskoj je na raspolaganju novi pretpristupni program IPA. Program IPA kroz pet komponenti nastavlja financiranje projekata u područjima koja su pokrivali i spomenuti

pretpristupni programi „prve generacije“, ali istovremeno širi mogućnosti za ulaganja u tim područjima te otvara i nova područja, kao što su upravljanje ljudskim potencijalima i jačanje regionalne konkurentnosti, s ciljem što bolje programske i institucionalne pripreme i jačanja administrativnih kapaciteta za buduće korištenje strukturnih instrumenata Europske unije.

Na sjednici Vijeća Europske unije, održanoj 16. ožujka 2005. godine u Bruxellesu, doneseni su zaključci kojima je usvojen Pregovarački okvir za pregovore s Republikom Hrvatskom kojim su određeni metodologija, načela, sadržaj te struktura od 35 poglavlja pravne stečevine Europske unije u kojima će se voditi pregovori o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Pregovori o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji formalno su započeli 3. listopada 2005. godine u Luxembourg u održavanjem prvog sastanka Međuvladine konferencije između država članica Europske unije i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Međuvladina konferencija), na kojem su razmijenjena Opća stajališta Republike Hrvatske i Europske unije.

Pregovori o pristupanju vođeni su uz opći konsenzus svih parlamentarnih političkih stranaka o članstvu u Europskoj uniji. Taj je konsenzus potvrđen u Hrvatskome saboru, 19. siječnja 2005. godine, donošenjem Deklaracije o temeljnim načelima pregovora za punopravno članstvo Republike Hrvatske u Europskoj uniji (Narodne novine, broj 12/2005 i 135/2010) i Odluke o osnivanju Nacionalnog odbora (Narodne novine, broj 12/2005 i 33/2005) kao radnog tijela Hrvatskoga sabora za praćenje pregovora (u daljnjem tekstu: Nacionalni odbor). Istoga dana Hrvatski sabor i Vlada Republike Hrvatske usvojili su Izjavu o zajedničkom djelovanju u procesu pregovora za članstvo u Europskoj uniji (Narodne novine, broj 12/2005). Bitan je dio pregovaračkog procesa bilo sudjelovanje svih segmenata hrvatskoga društva u procesu priprema za članstvo u Europskoj uniji uključujući i akademsku zajednicu, sindikate i poslovni sektor.

Neposredno nakon formalnog otvaranja pregovora, započeo je postupak analitičkog pregleda i ocjene usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije (eng. *screening*) koji je uspješno završen u roku od godine dana, u listopadu 2006. godine. Svrha tog pregleda bila je utvrditi postojeće razlike u svakom poglavlju pregovora između zakonodavstva Republike Hrvatske te pravne stečevine Europske unije, s kojom je do trenutka pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji potrebno uskladiti nacionalno zakonodavstvo.

Nakon dovršetka analitičkog pregleda i ocjene usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, Europska unija je, kada je ocijenila da je Republika Hrvatska spremna započeti pregovore u pojedinom poglavlju, upućivala Republici Hrvatskoj poziv za predaju Pregovaračkog stajališta za pojedino poglavlje pregovora. Pregovaračka stajališta, kao i njihovi naknadni Dodaci koje je, sukladno postupku propisanom Odlukom Vlade Republike Hrvatske o postupku izrade i usvajanja Pregovaračkih stajališta Republike Hrvatske u pregovorima o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, klase: 910-04/00-03/06, urbroja: 5030109-05-30, od 15. travnja 2005. godine i urbroja: 5030109-06-18, od 20. travnja 2006. godine, usvajala Vlada Republike Hrvatske nakon pribavljenog mišljenja Nacionalnog odbora, predstavljali su osnovu za vođenje pregovora u pojedinom poglavlju pregovora.

Potom je uslijedila sadržajna faza pregovora koja je za svako poglavlje pregovora službeno započinjala njegovim otvaranjem na sastanku Međuvladine konferencije uz razmjenu Pregovaračkog stajališta Republike Hrvatske i Zajedničkog stajališta Europske

unije. U pojedinim poglavljima pregovora pregovori su mogli otpočeti tek po ispunjavanju mjerila za otvaranje tog poglavlja. Tijekom ove faze, vođeni su pregovori o uvjetima pod kojima će Republika Hrvatska prihvatiti, primijeniti i provesti pravnu stečevinu Europske unije, uključujući i prijelazna razdoblja, izuzeća i druge pregovaračke zahtjeve koje je Republika Hrvatska postavila u odnosu na preuzimanje i primjenu pojedinih propisa i odredaba pravne stečevine Europske unije, vodeći računa o specifičnim gospodarskim, socijalnim, finansijskim i drugim interesima.

Nakon postizanja dogovora između Republike Hrvatske i Europske unije o pojedinom poglavlju pregovora, uz prethodnu ispunjenost mjerila za njegovo zatvaranje, uslijedilo je njegovo službeno privremeno zatvaranje na sastanku Međuvladine konferencije, temeljem pregovaračkih stajališta Republike Hrvatske i zajedničkih stajališta Europske unije za to poglavlje.

Ulazeći u zadnju fazu pregovora, u prosincu 2009. godine započeo je postupak pripreme teksta nacrtu Ugovora o pristupanju, koji se temelji na rezultatima pregovora u pojedinim poglavljima. U ovom procesu glavni nositelji priprema nacrtu odredaba Ugovora o pristupanju na strani Europske unije bila je *ad hoc* Radna skupina Vijeća Europske unije, sastavljena od predstavnika država članica Europske unije, a na strani Republike Hrvatske uža Radna skupina Vlade Republike Hrvatske, osnovana Odlukom Vlade Republike Hrvatske o osnivanju i imenovanju članova uže Radne skupine za pripremu teksta nacrtu Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, klase: 022-03/10-02/02, urbroja: 5030106-10-1, od 14. siječnja 2010. godine, sastavljena od predstavnika tijela državne uprave i Pregovaračke skupine Republike Hrvatske.

Nakon gotovo šest godina pregovaranja i ukupno 26 održanih sastanaka Međuvladine konferencije, pregovori su formalno završeni na zadnjem sastanku Međuvladine konferencije, koji je održan 30. lipnja 2011. godine u Bruxellesu. Na temelju ukupnih rezultata pregovora, Republika Hrvatska i Europska unija utvrdile su uvjete pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji koji su sadržani u nacrtu Ugovora o pristupanju. Dana 14. rujna 2011. godine engleski tekst nacrtu Ugovora o pristupanju, kojeg su prethodnog dana 13. rujna 2011. godine završno usuglasile hrvatska i EU strana na tehničkoj razini, odobrio je Odbor stalnih predstavnika Europske unije (COREPER).

III.

Ugovor o pristupanju je međunarodni ugovor između država članica Europske unije i Republike Hrvatske čije je sklapanje i stupanje na snagu pravna pretpostavka za ostvarivanje članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji i Europskoj zajednici za atomsku energiju.

Ugovorom o pristupanju utvrđuje se da Republika Hrvatska, po njegovom stupanju na snagu, postaje stranka Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, kako su izmijenjeni i dopunjeni (u daljnjem tekstu: izvorni ugovori) te se utvrđuju uvjeti za primanje u članstvo Republike Hrvatske i prilagodbe izvornih ugovora koje su potrebne radi tog primanja u članstvo.

Prema odredbama Ugovora o pristupanju, kao datum njegovog stupanja na snagu utvrđen je 1. srpanj 2013. godine, pod uvjetom da ga sve države članice Europske unije i

Republika Hrvatska ratificiraju u skladu sa svojim ustavnim odredbama, a svoje isprave o ratifikaciji polože kod Vlade Talijanske Republike do 30. lipnja 2013. godine.

Tekst Ugovora o pristupanju sastoji se od osnovnog teksta koji ima četiri članka, te teksta Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, s priložima (u daljnjem tekstu: Akt o pristupanju). Akt o pristupanju sukladno rezultatima pregovora utvrđuje uvjete pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji te s time u vezi sadrži potrebne prilagodbe izvornih ugovora i relevantnog sekundarnog zakonodavstva Europske unije.

U članku 36. Akta o pristupanju predviđen je mehanizam praćenja ispunjavanja obveza koje je Republika Hrvatska preuzela u pristupnim pregovorima, uključujući one koje se moraju ispuniti prije ili do datuma pristupanja, kao i način takvog praćenja od strane Europske komisije koje će se provoditi do datuma pristupanja Europskoj uniji (*monitoring*). Posebice se to odnosi na obveze koje je Republika Hrvatska preuzela u području pravosuđa i temeljnih prava, području pravde, slobode i sigurnosti, uključujući provođenje i ispunjavanje zahtjeva Europske unije u pogledu upravljanja vanjskim granicama, policijske suradnje, borbe protiv organiziranog kriminala, pravosudne suradnje u građanskim i kaznenim stvarima, kao i na obveze u području politike tržišnog natjecanja, uključujući restrukturiranje brodograđevne industrije i sektora čelika.

Prigodom potpisivanja Ugovora o pristupanju države članice Europske unije i Republika Hrvatska potpisat će i Završni akt Međuvladine konferencije (u daljnjem tekstu: Završni akt). U Završnom aktu naznačuju se tekstovi koji su sastavljeni i usvojeni na Međuvladinoj konferenciji (Ugovor o pristupanju i Akt o pristupanju), upućuje se na tekstove koji se prilažu Aktu o pristupanju, te se primaju na znanje dane izjave vezano uz provedbu Ugovora o pristupanju kao i razmjena pisama između Europske unije i Republike Hrvatske o postupku obavješćivanja i savjetovanja za donošenje određenih odluka i drugih mjera u razdoblju do datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Sklapanjem Ugovora o pristupanju stvara se temeljna pretpostavka za ostvarenje strateškog nacionalnog i vanjskopolitičkog cilja ulaska Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

IV.

Prihvaća se nacrt Ugovora o pristupanju.

Prihvaća se nacrt Završnog akta.

Nacrt Ugovora o pristupanju iz stavka 1. ove točke i nacrt Završnog akta iz stavka 2. ove točke, sastavni su dio ove Odluke.

V.

Izaslanstvo za vođenje pregovora za sklapanje Ugovora o pristupanju predstavlja Državno izaslanstvo kako je utvrđeno Odlukom o uspostavljanju strukture za pregovore o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (Narodne novine, broj 49/2005, 46/2006 i

41/2008) te imenovano Odlukom o imenovanju članova Državnog izaslanstva Republike Hrvatske za pregovore o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, članova Pregovaračke skupine za vođenje pregovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, voditelja radnih skupina za pripremu pregovora po pojedinim poglavljima pregovora – pravne stečevine Europske unije, članova Ureda glavnog pregovarača i članova Tajništva Pregovaračke skupine (Narodne novine, broj 49/2005, 120/2005, 13/2006, 135/2006, 18/2008, 92/2008, 114/2008, 125/2008, 39/2009, 7/2010, 14/2010, 33/2010 i 55/2010).

VI.

Ugovor o pristupanju i Završni akt, u ime Republike Hrvatske, potpisat će Jadranka Kosor, dipl. iur., predsjednica Vlade Republike Hrvatske i prof. dr. sc. Ivo Josipović, predsjednik Republike Hrvatske.

VII.

Izvršavanje Ugovora o pristupanju osigurat će značajna financijska sredstva za Republiku Hrvatsku u proračunu Europske unije te će zahtijevati i financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske za uplaćivanje doprinosa Republike Hrvatske proračunu Europske unije od datuma pristupanja.

Republika Hrvatska će od datuma pristupanja Europskoj uniji u potpunosti primjenjivati pravnu stečevinu u pogledu vlastitih sredstava kojima se financira proračun Europske unije. Svaka država članica Europske unije ima pravo korištenja sredstava iz proračuna Europske unije, ali i obvezu uplate u navedeni proračun. Sredstva proračuna Europske unije prikupljaju se iz tri osnovne vrste prihoda: tradicionalnih vlastitih sredstava (prihodi od carina i poljoprivrednih pristojbi te pristojbi na šećer), vlastitih sredstava na osnovi poreza na dodanu vrijednost te vlastitih sredstava na osnovi bruto nacionalnog dohotka država članica.

Uplate Republike Hrvatske u proračun Europske unije u drugoj polovici 2013. godine procijenjene su u iznosu od 267.7 milijuna eura, što bi, uzimajući u obzir odnos tog predviđenog iznosa i iznosa procijenjenih mogućih isplata Republici Hrvatskoj iz proračuna Europske unije tijekom druge polovice 2013. godine, trebalo osigurati da Republika Hrvatska u navedenom razdoblju bude neto primateljicom sredstava iz proračuna Europske unije.

Prema Financijskom paketu za pristupanje Hrvatske Europskoj uniji, izrađenom na temelju datuma pristupanja 1. srpnja 2013. godine, ukupno odobrena sredstva Europske unije za Republiku Hrvatsku za drugu polovicu 2013. godine iznose 687.5 milijuna eura. Najveći dio tog iznosa obuhvaća sredstva iz strukturnih fondova i Kohezijskog fonda (449.4 milijuna eura) i Europskog fonda za ribarstvo (8.7 milijuna eura). Nadalje, u taj su iznos uključena sredstva predviđena u okviru privremenih instrumenata za nove države članice: riječ je o „schengenskom instrumentu“ za financiranje mjera na novim vanjskim granicama Europske unije odnosno za pripremu za provedbu schengenske pravne stečevine (40 milijuna eura), „prijelaznom instrumentu“ za jačanje administrativnih i pravosudnih sposobnosti (29 milijuna eura) te „instrumentu za jačanje novčanog toka“ za poboljšanje neto proračunske pozicije Republike Hrvatske u prvoj godini članstva (75 milijuna eura).

Tim se sredstvima mogu pribrojiti i sredstva za određene poljoprivredne mjere koja su predviđena u proračunu Europske unije za 2013. godinu, a čije će se isplate početi realizirati od 2014. godine (riječ je o potporama u sektoru vina, izravnim plaćanjima poljoprivrednicima, tzv. minskoj omotnici i nastavku korištenja programa IPARD do kraja 2013. godine), što pribrajajući prethodno navedenom iznosu ukupno iznosi 800.16 milijuna eura.

Ostala sredstva iz Financijskog paketa namijenjena su za sudjelovanje Republike Hrvatske u aktivnostima i programima u okviru različitih unutarnjih politika Europske unije.

Prema procjenama Europske komisije, ukupne procijenjene moguće isplate Republici Hrvatskoj u drugoj polovici 2013. godine mogle bi iznositi 374.3 milijuna eura, dok će dinamika isplata ostatka sredstava ovisiti najvećim dijelom o apsorpcijskim sposobnostima Hrvatske, pri čemu je krajnji rok isplate sredstava iz Kohezijskog fonda, strukturnih fondova i Europskog fonda za ribarstvo 31. prosinca 2016. godine.

Od 2014. godine, za Republiku Hrvatsku će, kao i za ostale države članice Europske unije, biti predviđena odgovarajuća sredstva u okviru Višegodišnjeg financijskog okvira Europske unije za razdoblje 2014. - 2020., o čijoj se strukturi, sveukupnom obujmu, iznosima po pojedinačnim proračunskim glavama te izvorima i metodologiji prikupljanja proračunskih sredstava trenutačno vode rasprave i pregovori unutar Europske unije.

VIII.

Ugovor o pristupanju podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

IX.

Odobrava se ugovaranje privremene primjene članka 36. Akta o pristupanju, kako je to određeno člankom 3. stavkom 5. Ugovora o pristupanju, od dana potpisivanja Ugovora o pristupanju.

Klasa:

Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

OBRAZLOŽENJE

Republika Hrvatska podnijela je 21. veljače 2003. godine zahtjev za članstvo u Europskoj uniji, kao država koja poštuje načela slobode, demokracije, poštovanja ljudskih prava i temeljnih sloboda i vladavine prava, a koja su zajednička svim državama članicama Europske unije.

Zahtjev je, prema postupku utvrđenom člankom 49. Ugovora o Europskoj uniji, podnesen Vijeću Europske unije, odnosno Helenskoj Republici kao državi članici Europske unije koja je u to vrijeme predsjedavala Vijećem. Europska komisija je 20. travnja 2004. godine donijela pozitivno mišljenje o zahtjevu Republike Hrvatske za članstvo u Europskoj uniji.

Status kandidata za punopravno članstvo u Europskoj uniji Republika Hrvatska dobila je 18. lipnja 2004. godine u Bruxellesu, na zasjedanju Europskog vijeća.

Na sjednici Vijeća Europske unije, održanoj 16. ožujka 2005. godine u Bruxellesu, doneseni su zaključci kojima je usvojen Pregovarački okvir za pregovore s Republikom Hrvatskom kojim su određeni metodologija, načela, sadržaj te struktura od 35 poglavlja pravne stečevine Europske unije u kojima će se voditi pregovori o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Pregovori o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji formalno su započeli 3. listopada 2005. godine održavanjem prvog sastanka Međuvladine konferencije između država članica Europske unije i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Međuvladina konferencija), u Luxembourg, na kojem su razmijenjena Opća stajališta Republike Hrvatske i Europske unije.

Ulazeći u zadnju fazu pregovora, u prosincu 2009. godine započeo je, u suradnji s Europskom unijom, postupak pripreme teksta nacрта Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Ugovor o pristupanju), koji se temelji na rezultatima pregovora u pojedinim poglavljima. U ovom procesu glavni nositelji priprema nacрта odredaba Ugovora o pristupanju na strani Europske unije bila je *ad hoc* Radna skupina Vijeća Europske unije, sastavljena od predstavnika država članica Europske unije, a na strani Republike Hrvatske uža Radna skupina Vlade Republike Hrvatske, osnovana Odlukom Vlade o osnivanju i imenovanju članova uže Radne skupine za pripremu teksta nacрта Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, klase: 022-03/10-02/02, urbroja: 5030106-10-1, od 14. siječnja 2010. godine, sastavljena od predstavnika tijela državne uprave i Pregovaračke skupine Republike Hrvatske.

Pregovori su formalno završeni na zadnjem sastanku Međuvladine konferencije, koji je održan 30. lipnja 2011. godine u Bruxellesu. Na temelju ukupnih rezultata pregovora, Republika Hrvatska i Europska unija utvrdile su uvjete pristupanja Republike Hrvatske koji su sadržani u nacrtu Ugovora o pristupanju. Dana 14. rujna 2011. godine engleski tekst nacрта Ugovora o pristupanju, kojeg su prethodnog dana 13. rujna 2011. godine završno usuglasile hrvatska i EU strana na tehničkoj razini, odobrio je Odbor stalnih predstavnika Europske unije (COREPER).

Ugovor o pristupanju je međunarodni ugovor između država članica Europske unije i Republike Hrvatske čije je sklapanje i stupanje na snagu pravna pretpostavka za ostvarivanje članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji i Europskoj zajednici za atomsku energiju.

Ugovorom o pristupanju utvrđuje se da Republika Hrvatska, po njegovom stupanju na snagu, postaje stranka Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, kako su izmijenjeni i dopunjeni (u daljnjem tekstu: izvorni ugovori) te se utvrđuju uvjeti za primanje u članstvo Republike Hrvatske i prilagodbe izvornih ugovora koje su potrebne radi tog primanja u članstvo.

Točkom I. Odluke uređuje se ustavna osnova za pokretanje postupka za sklapanje Ugovora o pristupanju.

Točkom II. Odluke daje se ocjena dosadašnjih odnosa Republike Hrvatske s Europskom unijom.

Točkom III. Odluke navode se razlozi zbog kojih se predlaže sklapanje Ugovora o pristupanju, te se upućuje na strukturu Ugovora o pristupanju i sadržaj njegovih odredaba.

Točkom IV. Odluke prihvaća se nacrt Ugovora o pristupanju i nacrt Završnog akta, te utvrđuje da su isti njezin sastavni dio. Tekstovi Ugovora o pristupanju i Završnog akta na hrvatskom i engleskom jeziku podliježu pravno jezičnoj redakturi.

Točkom V. Odluke utvrđuje se izaslanstvo za vođenje pregovora za sklapanje Ugovora o pristupanju.

Točkom VI. Odluke utvrđuju se potpisnici Ugovora o pristupanju.

Točkom VII. Odluke uređuje se da će izvršavanje Ugovora o pristupanju zahtijevati dodatna financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske, daju se naznake glede osiguravanja proračunskih sredstava za izvršavanje Ugovora o pristupanju u Državnom proračunu Republike Hrvatske te se iskazuju finacijska sredstva koja će u proračunu Europske unije biti osigurana za Republiku Hrvatsku.

Točkom VIII. Odluke utvrđuje se da Ugovor o pristupanju podliježe potvrđivanju Hrvatskoga sabora.

Točkom IX. Odluke utvrđuje se odobrenje za ugovaranje privremene primjene članka 36. Akta o pristupanju, kako je to određeno člankom 3. stavkom 5. Ugovora o pristupanju, od dana potpisivanja Ugovora o pristupanju.